

VAN OVER DE IESSEL

APRIL 2010

Mit in disse editie onder aandere:

Gedicht van de maand
Twentse Taalpries 2009
Meute weerd um te weten

Colofon

VAN OVER DE IESSEL

- Joargaank 01 Nummer 01
- Oetgave: 1 April 2010
- Duur: SchrieversBond Overiessel
Iesselacademie
TwentseWelle
- Redactie:
  - Henk Vos
  - Bert Wolbert
  - Riek van der Wulp
  - Redactieadres: a.g.m.wolbert@utwente.nl
- Webpagina: Wim Holsappel
- Volgende edities: 01- 07-2010
01-10-2010
01-10-2010
- Biedreagen oeterlijk 1 moand vuur 'n doatum van oetkommen.
- Max. 1 bladziede A4 (11pt. letter Times Roman) (incl. foto/tekening!)
- Spelling: dee gebroekelijk is in de regio. Proza: ca. 500 weur.
- Met vermelding van naam en strek woar het dialect vot koomp.

Van de redactie...

Ier is et dan... "Van over de lessel," et eerste digitale tiedskrift saemen'esteld deur de leden van de SkrieversBond Overiessel.

Al tieden is d'r over edacht, eproat en beroadslaegd en noa vule inspiratie en transpiratie e-w now dan toch et resultaat veur ons, joorgangk iene, nummer iene.

Wi-j open dat d'r nog vule magen volgen.

Et is de bedoelige dat d'r ieder kwartaal een ni-je editie verskient.

De SkrieversBond Overiessel bestet uut iene provinciale bond, op'edield in drie regio's, nml. Twente, Salland en De Kop (Noord-Westhoek).

Al joren wærken wi-j seamen umme de streektael te be'olden, te promoten en uut te draegen, elk op zien eigen wieze.

Ook stimuleren wi-j mekaere -ieder in ons eigen dialect- te skrieven of te dichten en loaten dat op regionale of provinciale bi-jienkomsten an mekaere en an aanderen euren.

Ons tiedskrift zal grotendiels bestoan uut proza en poëzie.

Ook zal d'r noar estreefd wörden umme in iedere uitgave alle drie regio's an et woord te loaten.

De volgende rubrieken zullen steeds an de örde komen:

- Van de redactie (mededieligen, ankondigingen en agenda).
- Gedicht van de moand.
- Veraelen en gedichten.
- Gastskriever.
- Interview.

De redactie bestet uut de volgende leden:

Bert Wolbert uut Twente, Henk Vos uut Salland en Riek van der Wulp uut de Kop.

De redactie oopt dat ie met mekaere ons blad met vule plezier zullen lezen en dat et oe zal verrieken.

Groeten naemens de redactie,

Riek van der Wulp

Inhoud

Titel	Schriever	Bladziede
Titelpagina	-	1
Colofon	-	2
Van de redactie	Redactie	3
Inhoud	-	4
Meuite weerd um te weten	Redactie	5
Bi-j toeval	Corry Overmars-Kalshoven, Hasselt	6
Bungelloontje	Jan Zandbergen, Riessen	7
Twentse Taalpries 2009. 'n Interview	Redactie	8
Gedicht van de moand Nacht in de stad	Jannie Bakker, Gællemuun	10
De verleiding	Femmy Woltman-Groen, Giethoorn	11
Tortels	Diny Kloek-Wermink, Heldern	13
Vrogge lente	Dick Podt-Schoten, Nijverdal	14
De kroeseboom op de Fleringen Es	Fenny Martens-Berends, Nijverdal	16
'n Biezondere TOM TOM	Mineke Mollink, Hellendoorn	17
Veurjoar	Henk uut de Zandbak, Dalfsen	18
De toren van Babel	Tineke van Buren, Heldern Illustratie: Henk Nijenhuis	19
Ontdekkingsreis	Doortje Stam-Maandag, Belt-Schutsloot	20

Meute weerd um te weten

Al joaren laank wördt der duur de twee docenten Klaske en Jeany curcussen geven dee de schrievers, anslötten bie 'n Schrieversbond, helpt ear talenten wieder te ontwikkelen. Vergangen zoaterdag 21 november 2009 en 31 januari 2010 bint der iederbod zo'n 10 schrievers bie mekaar west in de mooie synagoge in Dalfsen. Biezunder en leerzaam!

De twee onderwerpen, opgeven duur de docenten, stoat hier bie geven.

Op 21-11-2009: "Ideeën en verbeelding":

In het hoofd van een schrijver spelen vaak ideeën voor verhalen.

In het begin zijn ze nog vaag. Een idee moet rijpen, je tast het af, je vraagt je af of het vruchtbaar is voor een verhaal.

Hoe onderzoek je nu of er een goed verhaal uit voort kan komen?

Hoe kun je de ideeën die in je eigen rijk van verbeelding aanwezig zijn, tot een goed verhaal uitwerken?

Op 31-01-2010: "Beschrijven van natuur":

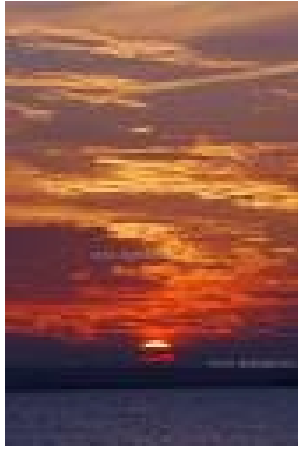
Hoe breng je sfeer in een stuk tekst of in een verhaal door land, lucht en licht te beschrijven. Hoe ziet water er uit, hoe beschrijf je de weersomstandigheden of de walmen die je neus bereiken.

Natuurbeschrijvingen roepen niet alleen sfeer op, maar ze beïnvloeden de stemming van de lezer ook.

De dialectschrijver heeft zoveel mooie woorden tot zijn/haar beschikking dat natuurbeschrijvingen daardoor een extra lading krijgen.

Bi-j toeval?

Ik bin verliefd op starren, wolken, zun
ja dag en nacht kan ik d'r noar stoan kieken
oe prachtig zi-j et emelriek bestrieken
verliefd, ik weet al niet meer det 't begun.

Et is een liefde vri-j van jaloezie,
ge-eel vervoerd zie ik de starren prieken
eur twinkellichies langes 't moanlicht strieken
wie voert in Godes name ier regie?

De starren die troag deur mekaar beweëng.
ja iéntien ef soms èèmpies mar een start
ij valt omleëge, 'k worre wiék um t' art
mien wense is met d'engel op esteëng.

Is disse pracht deur Meester-and emaaht
estreuid, eskilderd, of zelfs an esteüken?
Ons zunlicht heerlijk warm of licht ebreüken
deur God tut in de eeuwig-eid bewaaht.

Corry Overmars-Kalshoven, Hasselt

Bungelloontje

Het gung heel de "gemeente" duur
Dat 'n domie het beroop had an enömn
Het koarkvolk was t'r helemoal vuur
Dat "dèn" noar Riessen köm.

Ze kreegn wier ne "herder" noa eankele joaren
Doar warn ze heel gelukkig met
Den zol hier de "Schriften" komn verkloaren
Zoas dat plechtig het.

Jenke köm met het niejs bie uer oole Moo
Ze zae: dat dut mie good
De gemeente was doar ech an too
Dat gef wier nieje mood.

Jenke zae: de pastorie wordt eerst verbouwd
Want dat is een oold geval
As 't gezin doar zoa in trekt geet het fout
Dan wordt het een "jammerdal"!

'k Heb e-heurd dat hee eerst een bungalowtje krig
Maer dät steun de Moo nit an
Ze zae: dat mut ze nit doon min wich
Want doar koomp noarighaejd van!

Den "domie" mut ze good betalen
Dat zol ik 'n koarkenroad too wiln schreeuwn
Loat ze maer fleenk wat oet de "kas" goan halen
En den keal gin ..."Bungelloontje" geewn!

Jan Zandbergen, Riessen

Twentse Taalprijs 2009. 'n Interview

Gerard Vaanholt oet Oldenzel - journalist en platschriever - is 'n winnaar van de Twentse Taalprijs 2009. De anmoedigingprijs was vuur Jan Riesewijk oet Losser, spöller in de tv-rieger 'Van jongeleu en oale grond'. Beaden hebt dree vroagen an mekaar.

Vroag 1 van Gerard an Jan: *Is oew leaven veraanderd duur 't metspöllen in Jonge Leu?*

Jan: 'Mien leaven is slim veraanderd seend mien metspöllen in Jonge Leu. Eerstens wörd ik natuurlijk mangs herkeand op stroat, vaak deur vrömden dee oe dan keant van de tillevisie. Dat is wa naar ampart. Wat leu doot heel amicaal. Ze deankt dan dat ze oe a joaren keant umdat ze 't personage Mans good keant van de serie. A'j dan op eenmoal anspröcken wördt is dat wa vrömd. Mangs zit ie der helemoal nich op te wochten. Vaak is 't trouwens wa leuk, veural as de leu 't mooi hebt vunden waj hebt doan. Wat leu wilt oe ok wa es efkes vertellen hoe slecht de serie wa nich was. Doar zit ik natuurlijk helemoal nich op te wochten. Dan deank ik: 'Zei dan niks!' Nich da'k gen kritiek kan hebben, mer wie hebt oons wa met zeel en zoaligheid inzet veur Jonge Leu. Wat prachtig is, is dat ik völ leu heb leren kennen en völ contacten op heb doan. Van spöllen met Herman Finkers tot 'n börrerke dreenken met premier Balkenende. Zonder Jonge Leu har ik dat nich metmaakt. Ok 't hele opnemmen van de serie is ne beleavenis op zich, ie könt oe nich vuurstellen hoövöl doarbief kump kieken. De crew bestun veur 't grötste deel oet westerlingen. 't Was leuk um doar 'n paar wek umgang met te hebben. Noe zit ik um de wek bie RTVOost as metproater in de proatshow 'En Dan Nog Even Dit'. Da's ok mooi um te doon en dit had ik zonder Jonge Leu nich had. Tillevisie is 'n wonderlijk medium: iej hoeft der nich völ vuur te doon um nen bekeanden Tweantenaar te wörden!'

Vroag 2: *Wat sprek oe 't meest an in de Tweantse taal?*

Jan: 'De mooie waarme klaank en oetspraak en da'j op ne mooie, zachte meneer heel wat zeggen könt. De mooie, mangs hoast cryptische betekenissen van 't Tweants mag ik ok wa lieden! Al met al is Tweants ne taal dee ik naar geern sprek. Ok huwelijksvoltrekkingen doo ik altied in de moderspraak. Doar word 't al wat losser van.'

Vroag 3: *Zee'j nog toekomst vuur de Tweantse spraak, noe al meender jongeren der met in anraking komt?*

Jan: 'Ik bin der van oavertuugd dat der nog wa toekomst is veur de Tweantse spraak, alleen zal de voarm wat veraandern. Jonge leu sprek echt nog wa plat, mer naar oale weur zölt verdwienen, zoas 't mooie weurdke pleeriezer vuur bromfiets. Dat is op zich wa jammer. Toch mo'j doar ok weer nich te zwoar oaver deanken. Ne taal is altied in oontwikkeling en dat zal ok altied wa zo blieden.

Vroag 1 van Jan an Gerard: *'Hoo zös doe de toekomst vuur 't Tweants?*

Gerard: 'Ik bin luk pessimistischer as iej. Ok al wil mien geveul met geweld de aandere kaant oet, mien verstaand flostert mij al harder in dat 't nich good of zal lopen met 't Tweants zoas wiej dat noe nog broekt. Wis, ok ik heur nog völ plat proaten um mij hen, of 't noe op 't markt in Eansche is of in 't zekenhoes in Oldenzel. Mer 't wördt

al meer 'n mengelmoesje, woaroet de mooie en vuural eagenpestige grammaticale biezonderheden van 't Tweants vot bint. En dat is juist 't fundameant oonder ne sproake, dat is wat ne taal tot amparte taal maakt! De modersproake verslonst. Kottens mearkten ik dat nog heel dudelijk bie de première van 't aait hoog anslagen carnavalsgala van de Oldenzelse Kadolstermennekes, dee 't broeken van 't plat zo'n betke as primaire leavensvuurwaarde in de statuten hebt stoon. Der was völ um um te lachen den oavend, mer hoo 't Tweants mangs wörden oetsprökken en vuural hoo 't was opschreven en hoo inconsequent 't was formuleerd, was um te hulen.

Vuural bie 't jongvoalk. Doar - wiej könt der nich umhen - zit toch 't grötste probleem.

En dee jongeren zölf könt der nich eens wat an doon. 't Is de tiedgeest . De weerd dreait duur en de leu dreait met. Vrogger trouwden de leu zowat allemoal met een oet de nöagte. Dus bleef der in ealk hoesgezin 't eagen dialect wörden sprökken en greuiden de keender doar met op. Rechtevoort haalt manleu of vrouwleu earen partner oet

alle laandstrekken of 't boetenlaand. Mer doarmet is umsgelieks 't plat 't hoes oet en kan 't nich wieder wörden duurgevven. Dee ontwikkeling is - ducht mij - nich teagen te hoalden Vandoar mien pessimisme.

Vraag 2: Persoonlijk vind ik dat leu dee in 't plat schriefft mangs onmeunig disselt en nöalt oaver wat juist is en wat nich. Ik deank dat dat vuur 't beeld noar boeten genne gode zaak is. Hoe kiks doe doar teggenan?

Gerard: 'Der is onmeundig völ disseld oaver de schriefwieze van 't Tweants. Allenig al op '-oa' of '-ao' bint joarenlange kameroadschappen ofbrökken! As journalist heb ik der in de Twentsche Courant Tubantia seend de joaren zövventig van de vurige eeuw al bod van doan en heel wat kolommen met können vullen. Dee onenigheid is heel slecht vuur de status van oonze modersproake, al was 't mer umdat leazers en ankommende schrievers nich meer wet woar ze an too bint en der nen helen brij van verschillende schriefwiezen ontsteet. Al dat gedissel is ok nens vuur neudig. Spelling is niks aans as ne ofspraak hoo of iej klaanken opschriefft. Alman zal 't der oaver eens wean da'j dat mot doon op ne wieze dee 't makkelijkst te leazen is. As der eenmoal zonne schriefwieze besteet (wat dat anbelangt hef 't niejste en breed geaccepteerde spellingsboek 'Twents, hoo schrieff iej dat' good weark doan), hef - ducht mij - geneen ne reden um dee te negeren, ok al bi'j 't der nich op alle peunten met eens. Iej hoeft der ja niks van oew taaleagenheden vuur in te leaveren! Alle verschillende varianten van 't Tweants köj der met opschrieven. 't Vuurdeel is dat de modersproake zich - met behoald van alle plaatselijke verschillen - as eenheid presenteert. En dus serieuzer zal wörden nömmen. Wel kan doar op teagen wean?

Vraag 3: Zölf bin ik al joaren actief bie de Böggelrieders en Daansers, oonze Losserse folkloevereniging. Toch vind ik dat der vanoet de kreenk van schrievers mangs wat neerbugend kekken wördt noar folklore, oale leedkes en daansen. Ze zet 't neer as oubollig, stoffig en oalderwets. Mag Tweants dan alleen broekt wörden in niemoodse Tweantse, hoogstoande literatuur? Wat zegs doe doar van?

Gerard: 'Hier kan ik kort oaver wean. Ik heb regelmoatig noar folklore kekken. Mer nooit neerbugend! Beoefenaars van folklore hoaldt 't verlean van ne regio vast, woar aans geneen meer wat van zol wetten. De weerde daarvan is vuur mij onumstreden. Folkloristische vuurstellingen dreagt eaven vol bie aan 't behoald van 't Tweants earfgood as 't oavereand hoalden van boerenspilkes, fabriekspanden en losse huus of nen herdruk van Mans Kapbaarg.'

Gedicht van de maand

Nacht in de stad

As 't nacht wördt
wörden de waenen wakker,
en waeren z',
as op kousevoeten,
deur de stad

Zie slupen
um de olde poorte
en fluusteren
dat toch í-j de oogste toren ad.
Dan ræcht de poorte
stram zien rugge
en strek zien stienen glad

En ijlend
over 't waeter van de gracht
veraelen ze
van skepen en van zeilen
en skippers met uuteemse vracht.
Dan gruuit de gracht
en lacht

Zie obbelen
over klinkers en kasseien
en dollen as vanolds
woorbi-j ze rollebollend vrijen
tot et plaveisel bloost
en ook 't verstilde stupien
veurzechtig minnekoost

Zie sjaansen met et carillon
en daansen rond zien traans
een reidaans
bi-j een Fraans chanson:
een butenkaans

Pas as de zunn' eur kump begroeten
dan geven ze et op
en glippen z',
as op kousevoeten,
terugge in eur glop

Jannie Bakker, Gællemuun

De verleiding

“Hè, toe now , nog ien keer. Toe now oma”
Jawel eur, daar giet et weer en. Mien stemme is aoste hees van ’t zingen.

“Schommelen, schommelen, heen en weer.”

Ondertussen wordt de talter flink in beweging ezet. Op et plaankie zit een vierjarige kleuter die de aanties stief om de touwen vaaste klemt net zoas dit in et varsie wordt bezungen.

“Stevig houd ik de touwtjes vast, als een matroosje in de mast.”

Dit kleine matroosje kreg er maar gien genoeg van want, wanneer de talter wat langzamer giet wordt er al weer ereupen:
”Nog een keer oma, nog een keer.”

‘Weet ie wat ie now moeten doen,’ probeer ik ienige uutleg te geven an iene die veule liever an-edrukt wil worden dan naor mien lesse te lustern om et zelf te doen.

“Weet ie wat ie now moeten doen. Ie moeten de beenties veuruut steken wanneer ie vuuruut gaon en dan doe-j ze kroem a-j naor aachtern gaon en dan mitien een betie achterover leunen.”
Mitien geef ik eur een flinke zet om de gaank er in te ôll-n. De melodie van ’t liedtie wordt zaachies mee ezungen.

“Benen veuruut... en achteruut...”gaon mien instructies verder.

“Goed zo, zie-j now wel da-j et wel alleen kunnen. Now kun ie al alleen taltern. Is dat now niet mooi.”

Mitien stop ik mit het andrukken. Eerlijk gezegd bin-k er ook een beetie zat van want er stiet ook nog wat waark op mi-j te waachten.

“Alleen doe ik et niet,” en mit een proellippie lat ze eur van et plaankie ofzakken.

”Toe oma, nog ien keer, aandars bin ik zo alleen,” zegt ze mit een bedroefd gezichie.

“Ie em de poppe toch bi-j joe. Kiek ze daar ies mooi zitten. Die viendt et ook al zo fijn dat ie alleen kunnen taltern.”

Ik doe een poging om eur van gedachten te doen veraandern.

“Ja oma, dat zie ik wel maar weet ie oma, mien poppe was vanmorgen een beetie ziek. Zie had boekzeerte .Giet et al wat beter mien lieverd,” en mitien lop ze op eur lieverd toe en gef eur een dikke smok.”Eb ie nog boekzeerte”

Een dikke knuffel valt de poppe ten deel.

“Weet ie wat,” gung ze al prootend mit eur lieverd verder, “ie gaon mit mi-j op de talter en dan gef oma ons wel een drukker, want dat kan oma zo goed. Ja hè oma, dat kun ie heel goed hè. Goed vaaste oll-n eur,” giet ze verder tegen eur poppe die s’orgens een beetie boekzeerte had maar schienbaor al weer is op-eknapt.

“Schommelen, schommelen, heen en weer.”

Dat vien ie toch ook zoe'n mooi liedtie.
Wat em-m wi-j een lieve oma hè.”

Dizze woorden bin-n veur de poppe bestemt die volgens eur heftig knikt.
“Zie-j wel. Ze viendt et ook zo fijn dat oma zo goed kan drukken. Now bin ie ook vaaste gauw weer beter mien lieverd.”

*“Hoger, hoger, keer op keer.
Stevig houd ik de touwtjes vast,
als een matroosje in de mast.”*

Zonder haperingen en mit een loepzuiver stemmegie zingt ze et hele liedtie uut, zittend op de talter die ik ondertussen al weer in beweging eb ezet.

“Hoger, nog hoger,” ze schaetert et uut.

”Eur ie mien poppe wel laachen oma. O, wat viendt ze dit mooi. Wat em-m wi-j een lol hè oma. Zing ie dat aandre liedtie ook nog ies oma. Ie weten 't wel. Van dat voegeltie mit die veerties en die ondeugende jonges die bi-j de buurman an de belle trökken.”

Een poging om vaaste te ollen wat ze al had, et gelôkte eur. Wie is hier now tegen bestaand. Het liedtie over et voegeltie mit veerties en die ondeugende jongen werdt wel vaeker as ien keer ezungen.

“Wat em wi-j toch een lol hè oma.”

“Zeker mien lieverd, en alle dree hè.”

*Femmy Woltman-Groen
Giethoorn*

Tortels

N esdoorn stiet nog vol in 't blad,
En gef ne rooie glood.
De takke vol, dicht op mekaar,
Bescharmt 't echtpaar good.

Ziej zit stief nöast mekaar op 't nös,
Zo eensgezind en trouw.
Gien zuchien wind verstoart de rust
Tussen Tortelman en -vrouw.

Ziej bint al joaren bie j mekaar,
En hoalt mekaar in 't ooge.
Ziej helpt mekaar en steunt mekaar.
Ziej hebt mekaar heel hooge.

De Tortelman is mangs jaloers,
Verjåg zien concurrent.
En as den dan de wieken nemt,
Is manlief héél content.

Noe zit ze eensgezind op 't nös
En wärmt zich an mekaar
Vertederd kiek ik tussen 't blad
Was zo mar ieder paar...!

*Diny Kloek-Wermink
Heldern*

Vrogge lente

Ze had ter eers nog gin arg in toen ze, vrogger as aandere joaren heur sprietjes deur et nog dorre grös drukken. Ze keek es um zich hen woar de aandern bleven, ma ze zag nog niks. Mar ja, ene mos nen eersen wèèn.

Toen nen aandern morgen et eerste daglich aarzelend oaver et veldje streek, zag ze dat rond um heur hen allerlei sprietjes teveurschien kwamen. Smalle spitse sprietjes, die der heel anders uutzagen dan zie. Noarmoate de dag vordern zag ze ze gruujen. De zonne hulp ze ne haandtie en drie daege later gungen de eerste knöppies lös.

Ze wus niet wat ze zag.

Zo veer ze kieken kon was et peers, hardpeers.

Eenzaam stak ze der boaven uut met eer lange stelle en heur gelle bloeme. Ne mooie bloeme vun ze zelf, ne bloeme as ne muziekinstrument, ne trompet. As de zonne opkwam dreien ze net zo lange tot ze de zunnestroalen kon vangen in heur hatte.

Ze lachen vriendelijk noar heur toen ze vreug: 'wie bint jullie eigenlijk?'

'Wie?'

'Wie bint krokussen, de vrogste lenteboden op de sneeklökkies noa. Mar hoe kom ie hier zo verzeild? Al joaren stoat wie op disse plekke, ma oew familie stiet gins an de oaverkaante van de weg.'

Toen ze better keek zag ze ze stoan. Nen helen barm vol narcissen, net zo gel as zie. 'Zol ik verdwaald wezen vreug ze zich hardop of.'

De krokussen waren ondertussen druk an 't kletsen en wisseln de leste niegjies uut. Ze hadden mekaer per slot van rekkening ne joar lange niet ezien en de tied die ze noe hadden was ma kot. Ze hadden al helemoale gin oge meer veur die lange dunne slierte met die gelle musse op.

De narcisse wiebeln wat hen en weer in de wind en vulen zich arg allenig. Zie had zo ehopt disse keer ne leuk vriendje op de kop te tikken. Noe was de kaans helemoal verkekken dat ze ooit nog es wat kleine böllegies um her hen zol kriegen. En det leek heur juist zo gezellig, zon köppeltie en dan zo lekker tête a tête zo as ze det tegenswoordig nuumt. Ze zuchen zo diepe dat de krokussen bienoa umme weijen en zich an mekaere vaste mossen griepen.

'Wat mekeert oe toch' zee de dapperste krokus, 'woarumme stel ie oe zo an?'

'Ach, zee de narcis, kuj oe det niet veurstellen? Jullie bint met zovölle en ik stoa hier ma allene te stoan. En nog nie eens tussen jullie, ma boaven jullie. En det vin ik zo akelig.'

Ne klein krokussie aait met zien butenste blaechies veurzichtig langs de lange stelle van de narcis en zeg: 'Ma ie hoald oons toch ma mooi uut de wind en doar bint wie blie met. En oew gelle kleur stek zo mooi of tegen al det peers van oons. Ie fleurt de boele hier tenminste nog es ne bettie op. Joa, ie bint ech nen opvallend tiep!'

De narcisse gruuijen der van, rechen ziene rugge en besleut ter plekke niet meer te zeuren, ma te genieten van heur kotte lèventje. En zo brachen ze ne paar wekke gezellig samen de tied deur.

Toen, langzaam ma zeker verleuren de krokussen eer kleur en eer blad wödden bienoa één met et lange grös. Ok de narcisse kreeg ne verfrommeld heufd en ze wus det heur gloriedagen veurbie waren. Et hele veldje bereiden zich veur op de dag dat de grote grösmachine eer met de grond gelieke zol maken. Gelukkig bleven hun bollegies lekker warm en diepe in de grond.

Op nen mooien veurjoarsdag was et zo wied. De grote machine kwam grommend noaderbie. 'Jongs, tut volgend joar', reup nen dappersten van 't stel en de aandern namen et oaver. Toen was't ineens heel stille en de narcis vulen zich noe toch wel heel arg eenzaam.

Ma opeens vol der ne schaduw oaver heur bibberige, verfrommelde heufd. Ze vulen hoe ne paar grote haande heel veurzichtig de grond rondom heur lösmaken en heur met bol en al mee nam. Ze had geluk, Willem zat vandaege op de grote machine. Willem met zien grote haande en zien kleine hartje. 'Och slim ding', zee Willem, 'wat doet ie hier in oew eentje? Ie heurt hier nie, bin ie hier illegaal?' Joa, Willem lezen de krante goed. 'Kom ie mar es met.'

Hij gung de weg oaver, graven ne kuultje tussen de aandere narcissen in de barm van de weg en leggen heur doar veurzichtig in. De narcisse kon nog net heur familie goeiendag zeggen, want Willem maken heur met de grond gelieke en gooien heur blad in de dichtsbieziende bössies. Zo, zaand der oaver.

Doar lag ze dan, warm toe edekt bie heur eigen soort. En ze nam zich veur zo gauw 't weer veurjoar was, te zwaaien noar de krokussen op et veldje tegenoaver. Al was ze uiteindelijk goed terechte ekommen, ze zol de tied, deur ebrach bie heur peerse vriendjes nooit vergetten. Ze hadden heur accepteert zoas ze was en komt doar vandaege an 'n dag mar es umme.

In de veerte heuren ze et gegrom van de grote meschine en dichte tegen ne dikke ronde narcismoeke an veul ze in sloap. Veur 'n joar lange.

*Dick Podt-Schoten
Nijverdal*

De kroeseboom op de Fleringen Es

O oale eik iej stoat doar noew a joarn
Doar op den Twenschen glooiden es
Oew kappelegiej was een schuulplaase bieje gevoarn
Geleuvig volk is doar bieje oew ewes.

Oew takke gaam den leefdevolle zeegn
Iej stoat doar laangs det smalle pad
In weer en wind iej kön der good teegn
Het weer det hat op oew gin vat.

Oew stam den is ebassen en veweerd
Ma iej draegt heuft nog aaltied heuge
In dissen tied wudt iej ok nog vereerd
Oonder de blaa stiet oew kapellelegiej aajt dreuge .

*Fenny Martens-Berends
Nijverdal*

'n Biezondere TOM TOM

Het was in de tied van de Zunnewende.
Een tied det oe löt vuulen det er meer is tussen hemel en aarde.
Teminste bieij miej wè!

Wie waren op 'n oamend op visite bieij mie schoonzussie en zwoager, mien man en ikke. Zie woont achterof op een boerderieje met 'n grote schure d'erbieij.

Op een gegeven moment wis miej schoonzussie noar 'n openstoand loek, hoge in de kapschure en zeg: 'Doar zit twee oelen en a-j geluk hebt komt ze straks noar buuten en kö-j ze ziene.' Ik scheute oavereane want zoiets moois in de natuur zo dichte bieij oons det vin ik heel biezunder. En iedere keer keek ik schielik oaver mien schoolder of ik ze ook zagge. Ma, het is met alle dieren zo, a-j graag wilt det 't ze 'n kuunsie doet, dan kö-j 't vergetten. Zie doet allenig wat as zie-j 't er noa hebt.

En geef ze eens ongeliek!

Het duuster'n oaver de sleenke en het wödden op 't lesten te donker um het loek nog te ziene. Zunde en jammer.

Noa 'n uurtje reden wiej in de auto noar huus. De koplaampen schenen oaver het slingerende weggetje en het lich maak'n oonze omgeving spookachtig. Beume leken zwatte spoken die oons wollen griepen.

En opeens zagge wiej ze!

Die twee wonderlijk mooie vogels met hun oplichtende ogen.

Met klapwiekende vleugels vleugen ze veur oons an.

Ene links en ene rechts van de auto.

Soms iets hoger um vaart te hoalen en dan weer gelieke, dukend noar oons.

Ritmisch gung het als leek het een daans.

Zie leidden oons an onzichtbare leidsels uut het donkere sleenke-laand, noar de grote weg waar de lanteerns staat.

Met 'n leste groet noar oons dreaiden ze zich resoluut umme asof ze wollen zeggen:

'Noe ku-j 't wieder zelf we...

Good goan!

*Mineke Mollink,
Hellendoorn*

Veurjaor.

Ut veurjaor is daor,
vogels zuukt
nao blagies en haor.

Heur iej den daor?
Den röp; Kiewiet,
heur iej mie niet?
Hoge in de lucht;
gritta, grutte
jao zo dut e.

Den grutto heel aans
as de wulpe, met zien
kliejuut, spiejuut.
De katte miauwt,

hij jämmert benauwd
op zuuk naor een vrouwgie.

De kalver die dalvert,
een gietelink
mu-j um daor zien
hoog in den spärre
Die fluit oe toch käts in de wärre.

Ut veurjaor is daor.

Drie männegies mussen
die lussen
die iene vrouwe wè rauw
De haene kik jao zo kloek
naor ziene henne,
net as Gait Jan
naor ziene Jenne.

Alles wördt wakker,
de boer op zien akker,
de lämmegies dättelt in 't grös.

De winter verlös,
ut veurjaor is daor,
wärkelijk waor.

*Henk uut de Zandbak
Dalfsen*

“Den toren van Babel” is ‘n verhaal uut de “Keenderbiebel in de taal van thuus”

Den toren van Babel

In de stad Babel wonnen völle meansen. ‘t Was al ne grote stad mar toch kwammen der alle daege nog meansen bie.

De leu wollen ollemaal geerne bie mekaar wonnen.

Mar God had tegen de meansen ezeg dat ze zich aover de aarde mossen verspreiden.

Det deuden ze neet. Zee bleven ollemaal bie mekaar.

Op nen dag zeaden ze:

“ Wee-j wat, a-w noew es nen helen hogen toren bouwt, zonnen hogen da-w um aoveral könt zeen, dan rake wiej mekaar neet kwiet.

Waor a-w ook bint, aait wee-w dan waor Babel is.”

Zee begönnen te bouwen. Iedereene hölp der an met.

Nen toren wödden hoger en hoger.

“Kiekt toch es naor den toren van oons,” zeaden de meansen greuts,

“temet kump hee nog töt in nen hemel, zo hoge wödt hee misschien wel.”

God zag wat de meansen an ‘t doon waren.

Zo zollen de leu zich nooit aover de aarde verspreiden.

Toen bedach God wat.

Op nen morn, toen zee ollemaal weer begönnen te warken, konden ze mekaar in één keer neet meer verstoan. Zee begrepen der niks van.

‘t Leek wel of ze ollemaal ‘n aandere taal sprökken.

Alles en iedereene raakten der van in de warre.

Toen kregen ze ruuzie.

Want as meansen mekaar neet meer verstaot dan könt ze ook neet meer aoverleggen.

Nao ‘n zettie zeaden wat leu:

”Kom op, wiej gaot vort. Hier kö-w toch neet met mekaar praoten. Wiej gaot veur oons zölf ne nije stad bouwen. Wied vort.”

Aandern gungen weer aens aans hen. Zo gebeurden ‘t dat de meansen zich toch aover de aarde verspreidden.

En den hogen toren van Babel, hebt ze nooit of ebouwd.

Tineke van Buren

Heldern

Illustratie: Henk Nijenhuis

Ontdekkingsreis

Ze verkent en is nog onbewust
van grenzen en gevaoren
in heur eigen kleine wereld
komt langzaam een verhaal

ze pakt mien hand en neemt mi-j mit
langs objecten en obstakels
in die eigen kleine wereld
ontkiemd heur onbevungen taal

ik help heur mit verkennen
stel grenzen, zie gevaor
verbied et ien
stao 't aand're toe
verwarrend allemaol

probeer heur te bescharmen
en wil iets laoten zien
zoas
een wereld vol ...
van liefde en licht
oma's ideaal.

*Doortje Stam-Maandag
Belt-Schutsloot*